

OSD/134/XI/24

Kielce, dnia 3 września 2024 r.
Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu

od dnia 05 sierpnia 2025u

Zastępca Przewodniczącego
OSD OIRP Kielc.
Mruy Pij 42

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Kielcach
w składzie :

Przewodniczący - Sprawozdawca: - **Łukasz Witkowski**

Sędzia: - **Piotr Świerczyński**

Sędzia: - **Ireneusz Piasecki**

Protokolant: - **Katarzyna Bułaś**

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych
w Kielcach Katarzyny Cieślik-Kalicy,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 września 2024 r. sprawy radcy prawnego E
P, numer wpisu KL- obwinionej o to, że:

popewniła czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim, zasadami etyki zawodowej radcy
prawnego oraz ustawą o radcach prawnych, zgodnie z treścią złożonej skargi, polegające na
niewłaściwym sposobie pracy, zaangażowaniu i powadzeniu spraw skarżącego W
M przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym oraz nie informowała skarżącego
o podejmowanych decyzjach, a także niewłaściwym sposobie komunikacji w skutek czego
skarżący nie miał możliwości konsultacji, w szczególności zaś na braku poinformowania
skarżącego o podjęciu decyzji o złożeniu opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia
skargi kasacyjnej, co stanowi przewinienie dyscyplinarne i naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy
z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, w zw. z art. 8, w zw. z art. 12 ust. 1,
w zw. z art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do Uchwały nr
3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.
w sprawie Kodeksu Etyki Radcy prawnego, zwanego dalej Kodeksem Etyki Radcy
Prawnego,

ORZEKA

1. Uznać obwinioną radcę prawnego E. P. numer wpisu KL- winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie od grudnia 2020 r. do lutego 2021 r. w R., wykonywała zawód radcy prawnego niezgodnie z prawem oraz zasadami etyki radcy prawnego, tj. niesumiennie, nierzetelnie oraz bez zachowania należytej staranności, poprzez brak sporządzenia i złożenia w sądzie w ustawowym terminie, wraz z odpisami dla strony dla której została ustanowiona pełnomocnikiem z urzędu, opinii prawnych o braku podstaw do wniesienia skarg kasacyjnych od wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., w sprawach o sygn. akt: VIII SA/Wa, VIII SA/Wa, VIII SA/Wa i VIII SA/Wa, co poskutkowało uprawomocnieniem się wyroków w ww. sprawach, tj. czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.
2. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierzyć obwinionej radcy prawnemu E. P. za czyn opisany w pkt 1 karę upomnienia.
3. Na podstawie art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 r. Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego obciążyć obwinioną radcę prawnego E. P. zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 3 000,00 zł (słownie: tysiąc trzy tysiące złotych).

Sędzia:

Piotr Świerczyński
Piotr Świerczyński

Przewodniczący:

Lukasz Witkowski
Lukasz Witkowski

Sędzia:

Ireneusz Piasecki
Ireneusz Piasecki

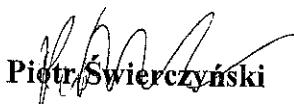

Pouczenie:

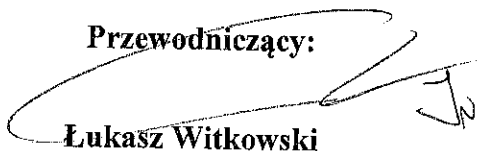
Na podstawie przepisu art. 70⁴ ust.2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości służy prawo do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia powyższego orzeczenia w terminie 14-tu dni od dnia doręczenia jego odpisu.

Na podstawie przepisu art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych od orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne przysługuje prawo odwołania w terminie 14-tu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie, ul. Powązkowska 15, 01-797 Warszawa, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Kielcach ul. Przecznicza 6 lok 4, 25-513 Kielce.

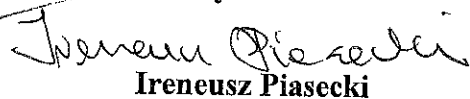
Sędzia:

Piotr Świerczyński

Przewodniczący:

Łukasz Witkowski

Sędzia:

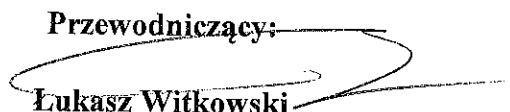

Ireneusz Piasecki

Zarządzenie:

Odpis orzeczenia doręczyć:

1. Ministrowi Sprawiedliwości, Departament Zawodów Prawniczych,
Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa.
2. Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP w Kielcach.
3. Obwinionemu radcy prawnemu E. P. [REDACTED]
4. Pokrzywdzonemu W. M. [REDACTED]
5. Radzie OIRP w Kielcach.
6. a/a.

Przewodniczący:

Łukasz Witkowski

ORZECZENIE

z dnia 9 kwietnia 2025 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Magdalena Śniegula/sprawozdawca

Sędziowie: SWSD Ewa Chmielowicz

SWSD Andrzej Szmigiel

Protokolant: Barbara Sarnowska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Dariusza Drozdowskiego
po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2025 r. na rozprawiesprawy radcy prawnego E. P. [REDACTED]
obwinionej o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (DZ. U.
z 2004 r. poz. 499) w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
stanowiącego załącznik do Uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców
Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy
Prawnego.z powodu odwołania pokrzywdzonego W. M. [REDACTED] od orzeczenia Okręgowego Sądu
Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach z dnia 3 września 2024 r.
sygn. akt OSD/134/XI/24

orzeka:

1. zmienia pkt. 2 zaskarżonego orzeczenie w ten sposób, że zamiast kary upomnienia orzeka wobec obwinionej, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych karę nagany,
2. utrzymuje w mocy orzeczenie w pozostałym zakresie,
3. na podstawie art. 70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych obciąża obwinioną kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2000 zł na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

SWSD

Andrzej Szmigiel

SWSD

Magdalena Śniegula

SWSD

Ewa Chmielowicz

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne i podlega

wykonaniu od dnia 05.08.2015

Warszawa 13.10.2015

.....
miejsowość data
PRZEWODNICZĄCY
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

.....
podpis Przewodniczącego
Wyszego Sąd Dyscyplinarny
Sędzię upowaznionego sędzię

* * *

* * * * *

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 września 2024 r. sprawy z radcy prawnego E. P., wpisanej na listę radców prawnych OIRP w Kielcach pod numerem KL-

orzekł:

1. uznał obwiniona radcę prawnego E. P. numer wpisu KL- winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie od grudnia 2020 r. do lutego 2021 r. w Radomiu, wykonywała zawód radcy prawnego niezgodnie z prawem oraz zasadami etyki radcy prawnego, tj. niesumiennie, nierzetelnie oraz bez zachowania należytej staranności, poprzez brak sporządzenia i złożenia w sądzie w ustawowym terminie, wraz z odpisami dla strony dla której została ustanowiona pełnomocnikiem z urzędu, opinii prawnych o braku podstaw do wniesienia skarg kasacyjnych od wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. w sprawach o sygn. akt: VIII SA/Wa, VIII SA/Wa, VIII SA/Wa i VIII SA/Wa, co poskutkowało uprawomocnieniem się wyroków w ww. sprawach, tj. czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (DZ. U. z 2004 r. poz. 499) w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.
2. Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierzył obwinionej radcy prawnemu E. P. za czyn opisany w pkt. 1 karę upomnienia.
3. Na podstawie art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 r. Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego obciążyć obwinioną radcę prawnego E. P. zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 3000 zł (słownie: trzy tysiące złotych).

Od niniejszego orzeczenia odwołanie wniósł pokrzywdzony W. M., zaskarżając orzeczenie w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. Wyrządzenie znaczącej krzywdy – działania na szkodę osoby reprezentowanej.
2. Niedostateczną skruchę obwinionej oraz zarzut, że przyznanie się do winy nie było szczere, co powinno mieć wpływ na wymiar kary.
3. Kara upomnienia nie jest adekwatna do popełnionego czynu. Zdaniem pokrzywdzonego obwiniona radca prawny wyrządziła mu szkodę majątkową w wysokości 4000 zł pozbawiając go możliwości działania przed WSA.
4. Działanie obwinionej było, zdaniem pokrzywdzonego, świadome i karygodnie rażące, nastawione na pobranie wynagrodzenia z WSA.
5. Kara za opisane czyny powinna być adekwatna i powinna być przestrożą dla innych przed chęcią popełnienia jakiegokolwiek przewinienia.

Pokrzywdzony W██████ M██████ wniósł o wymierzenie obwinionej dotkliwej kary dyscyplinarnej, dla przykładu i ostrzeżenia innych przed popełnianiem podobnych przewinień w przyszłości.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Na wstępie wypada zaznaczyć, że Wyższy Sąd Dyscyplinarny, jako sąd odwoławczy, rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 433 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych). W szerszym zakresie bierze pod uwagę jedynie bezwzględne podstawy odwoławcze (art. 439 k.p.k.) i rażącą niesprawiedliwość orzeczenia (art. 440 k.p.k.).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ustalenia faktyczne Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i uznaje je za własne.

Przechodząc do zarzutów odwołania należy stwierdzić, że odwołanie pokrzywdzonego zasługuje na uwzględnienie w zakresie kary dyscyplinarnej.

Zgodnie z art. 177 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi „Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.” Art. 253 § 2 ustawy odnosi się do pełnomocnika ustanowionego z urzędu, tak jak w niniejszej sprawie. Należy więc zauważyć, że nie sporządzenie i nie złożenie

w sądzie opinii w przedmiocie braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej miało negatywny skutek procesowy dla reprezentowanej strony. W przypadku gdy pełnomocnik z urzędu, zamiast wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzi opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i opinia ta zostanie złożona w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, a ponadto zostanie uznana przez sąd za sporządzoną z zachowaniem zasad należytej staranności, to skarżący w terminie trzydziestu dni od doręczenia opinii, może wnieść skargę kasacyjną sporządzoną przez pełnomocnika ustanowionego z wyboru. Doręczenie skarżącemu opinii o brak podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej otwiera zatem na nowo termin do wniesienia skargi kasacyjnej.

Należy podkreślić, że obwiniona radca prawny E. P. sporządziła opinię prawną wskazującą na niecelowość wnoszenia skarg kasacyjnych od wyroków WSA w sprawach VIII SA/Wa [redacted] oraz VIII SA/Wa [redacted] i opinię tę przedłożyła pokrzywdzonemu, jednakże opinia ta została sporządzona niezgodnie z art. 177 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, nie została złożona w sądzie. Były to sprawy dotyczące odmowy przyznania pokrzywdzonemu zasiłków z MOPS w ramach tzw. uznania a odmowa była podyktowana brakiem posiadanych środków finansowych przez MOPS. Skargi były wniesione na decyzje SKO o odmowie przyznania w/w zasiłków. Z kolei sprawy o sygn. akt VIII SA Wa/[redacted] oraz VIII SA/Wa [redacted] dotyczyły skargi na decyzję SKO w przedmiocie odmowy uchylecia decyzji ostatecznych. Obwiniona radca prawny wyjaśniała pokrzywdzonemu, że w tych sprawach pokrzywdzony złożył niewłaściwy środek zaskarżenia, gdyż pokrzywdzonemu doręczono decyzje będące przedmiotem zaskarżenia, kiedy był w szpitalu i właściwym środkiem wzruszenia tych decyzji były wnioski o przywrócenie terminu.

Nie można podzielić zarzutu odwołania, o wyrządzeniu znaczącej krzywdy majątkowej pokrzywdzonemu czy też wyrządzenia szkody w kwocie 4000 zł. Czyn przypisany obwinionej nie zawiera takich znamion a materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie wskazuje na zasadność przypisania obwinionej winy w zakresie szkody majątkowej. Należy bowiem stwierdzić, że los skarg kasacyjnych, wymienionych w sentencji orzeczenia nie był przesądzony a nawet można powiedzieć, że wszystko wskazywało na ich niepowodzenie. Nie można więc przypisać obwinionej konkretnej szkody majątkowej wyrządzonej pokrzywdzonemu. Materiał dowodowy nie wskazuje też na celowe działanie obwinionej na niekorzyść pokrzywdzonego. Nie ma nawet śladu dowodu, że tak działała obwiniona.

Należy jednak stwierdzić, że upomnienie, jako najłagodniejsza z katalogu kar dyscyplinarnych nie jest adekwatne do popełnionego przez obwinioną przewinienie dyscyplinarnego. Kara upomnienie byłaby adekwatna w przypadku zaniedbania obowiązków przez radcę prawnego, jednakże nie skutkujących negatywnym konsekwencjami dla strony a tak nie było w niniejszej sprawie. W niniejszym przypadku właściwą karą, zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego jest kara nagany. Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że surowsza z katalogu kar tj. kara pieniężna byłaby zbyt surowa ze względu na postawę obwinionej, tj. przyznanie się do winy, okazaną skruchę oraz dotychczasową niekaralność. Ponadto obwiniona, co zostało wykazane w postępowaniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym, wykazywała staranność i zaangażowanie w sprawy, poza uchybieniem w postaci braku stośownych opinii.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, obciążając nimi obwinioną, bowiem mimo zmiany rodzaju kary, pozostała ona ukarana.

SWSD
Andrzej Szmigiel

SWSD
Magdalena Śniegula

SWSD
Ewa Chmielowicz